

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРИБАВЉЕНА ПОМОЋ ОД 120.000 ЕВРА

Данас, Датум : 1.11.2010, Страна : 11

На подручју града Сомбора живи 2.500 избеглица

Сомбор - На подручју града Сомбора живи 2.500 избеглица, а повереник Златко Миличевић истиче да је кроз пројекте за ову популацију у 2010. години прибављено око 120.000 евра. Пред одборницима Градске скупштине ускоро ће се наћи Локални акциони план за унапређење положаја избеглих и интерно расељених лица којим је предвиђена куповина пет кућа са окућницом годишње, од 2011. до 2013. Сваке године обезбеђиваће се по 15 пакета помоћи у грађевинском материјалу, а у овом периоду планирана је и изградња 20 станова. Предвиђа се и едукација 15 избегличких домаћинстава годишње за самостално отпочињање бизниса, а у изгледу су и друге едукације. Финансијска средства за реализацију планиране помоћи избеглицама обезбеђивала би се конкурисањем на пројекте намењене овој популацији становништва, а буџетска подршка Сомбора по пројекту би износила пет до 10 одсто укупне вредности пројекта.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА СА КОСМЕТА

Пресс, Датум : 1.11.2010, Страна : 14

БОР - Шест домаћинства расељених лица са Косова и Метохије добило је једнократну бесповратну помоћ у грађевинском материјалу за адаптацију објеката у којима живе.

- Вредност пројекта је око 1,8 милиона динара, с тим што је по породици максималан износ око 375.000 динара. Породицама које су купиле стамбене јединице је пружена могућност да адаптирају недостатке на својим објектима - рекао је Славиша Станковић, повереник за избегла и расељена лица општине Бор.

„ЗИД ПЛАЧА” КОД СЕДМОРО ВИШЊЕВАЦА

Политика, Датум : 1.11.2010, Страна : А15

Ужице – Тек што је седмочлана избегличка породица Вишњевац, сместивши се прошле године у нови стан у Севојну, помислила да је једном већ одзвонило животним невољама које је одавно и упорно прате, нови пех ју је последњих месеци задесио. Стан, у поткровљу нове петоспратнице, прокишњава. Трагови минулих киша видљиви су на зиду њихове дневне собе.

– Погледајте, као „зид плача“, ето јуче сам читав дан купила воду која се одавде сливала на под. Да човек не поверује да се то у новом стану дешава – јада нам се Душанка Вишњевац, супруга главе породице Жарко и мајка петоро младих: студената Срђана (24) и Милице (19), средњошколаца Јованке (17) и Огњена (15), те основца Ђорђа (13). А, док мајка говори, најмлађи Огњен и Ђорђе те влажне трагове на зиду показују.

Невесела је животна прича Вишњеваца. Дошли су у ужички крај из Калиновика, рат у Босни отерао их је у избеглиштво. Потуцали се годинама којекуда. Жарко, некадашњи студент књижевности, и Душанка, која је студирала економију, од 2006. до 2009. године били су у избегличком насељу на Забучју, а онда им је, заједничком акцијом организације „Хелп“ и града Ужица, додељен стан од 75 квадрата на коришћење у новосаграђеној згради у Севојну.

Радост је тада ушла у живот ове скромне седмочлане породице. Срђан је, ево, већ догурао до четврте године ФОН-а у Београду, а Милица, ђак генерације у основној и са свим петицама у гимназији, уписала је студије медицине у главном граду.

Јованка је такође одликаш у гимназији, а и Огњен и Ђорђе су солидни у учењу. Родитељи се боре и довијају да деци обезбеде услове за живот и школовање. Жарко од књига и студија књижевности одавно нема користи, па ради разне физичке послове, иде у надницу, на грађевину, све то као повремени рад, без сталног запослења. Душанка је, после година сличног сналажења, недавно добила сигурнији посао на једној фарми кокошака у селу Дубоко. Борба је за сваки динар, два студента и три ђака треба издржавати, а предстојећа зима изискује још веће трошкове, каже она.

– И сада, у целој тој бризи, још нам зид прокишњава, и то на више места. Пријавили смо проблем, па је недавно долазио један човек из „Хелпа“, али и даље чекамо да неко нешто предузме и кров поправи – вели Душанка, не кријући још једну неизвесност: стан им је дат на трогодишње коришћење, а шта ће бити после тог рока и ако им се то не продужи куда ће, ни сами не знају.

PRESS CLIPPING

Уторак 02.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 2.11.2010, Страна : А15

Пећинци – Пет избегличких породица са подручја општине Пећинци добиће до краја ове године монтажне куће од 35 до 45 квадратних метара стамбеног простора.

Ове куће је обезбедила међународна организација за миграције – ИОМ, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Србије. Монтажне куће веће квадратуре од прописане добиће оне избегличке породице које саме саграде темељ на који ће се монтирати кућа.

ПОЗАЈМИЦА НА РЕЧ

Вечерње Новости, Датум : 2.11.2010, Страна : 4

НОВАЦ ЗА ПОКРЕТАЊЕ БИЗНИСА МОЋИ ЋЕ ДА ДОБИЈУ И СИРОМАШНИ

Кредит за покретање малог бизниса до краја наредне године могли би да очекују и они грађани који у "регуларним" банкама никада не би добили ни најмању могућу позајмицу. Новац за куповину основног алата, јефтених машина, различитих материјала... којим би могли да дођу до неке зараде, добили би на "часну реч".

Једини услов је добра идеја за започињање бизниса.

- Многи грађани немају приступ финансијским услугама јер не испуњавају услове да узму кредит у банци - објашњава Жарко Шундерић из тима за борбу против сиромаштва. - Међу њима је највећи број оних који припадају "рањивим групама" као што су избеглице, рурално становништво, жене... Микрокредитирањем баш ових група утицало би се на смањење сиромаштва, па је управо зато постигнут консензус у Влади да се крене у том правцу. Министарство финансија већ припрема нацрт закона који би установио покретање микрокредитних финансијских институција јер наш важећи закон то тренутно не подржава.

- Управо је и Европска унија издвојила 100 милиона евра за развој МФИ у земљама чланицама - додаје Шундерић и објашњава да ове институције нису конкуренција банкама. Оне би давале кредите, али не би постојала могућност ни депозита ни штедње. Кредити би достигали највише 3.000 евра. А новац би се обезбеђивао и из буџета и од "других лица".

- Одабир оних којима би се додељивали кредити радио би се на основу процене да ли је особа од поверења као и да ли је смислен план за покретање малог - објашњава Шундерић. - Пошто је у питању већи ризик од уобичајеног, јер се суштински све базира на процени, а не гаранцији, камате су нешто веће, али не много више од оних у банкама.

- Ово је веома популарна мера у многим земљама, а и код нас се већ годинама примењује. Додуше, у веома отежаним околностима - каже Милена Гојковић из Фонда за микроразвој.

ИЗБЕГЛИЦАМА 60 ВОЈВОЂАНСКИХ КУЋА

Дневник, Датум : 2.11.2010, Страна : 15

НОВИ КОНКУРСИ ЗА ОТКУП СЕОСКИХ ДОМАЋИНСТАВА

Избеглице које живе у Војводини поново ће моћи, под повољним условима, да откупе сеоске куће с окућницама у 13 овдашњих општина. Влада Војводине је одобрила Фонду за помоћ избеглим, расељеним и прогнаним лицима 57,8 милиона динара за стамбено збрињавање, које подразумева куповину 60 кућа у војвођанским местима, као и набавку грађевинског материјала за изградњу нових и адаптацију безусловних објеката у власништву избеглица.

Како је за "Дневник" казао директор Фонда Радомир Кукобат, на овај начин ће стамбено бити збринута 120 избегличких породица у 19 војвођанских општина, а цео посао би требало да буде завршен за пет месеци. За куповину сеоских домаћинстава Фонд ће на располагању имати 40 милиона динара, а 17,8 милиона ће бити утрошено за грађевински материјал на који могу рачунати они који су започели изградњу кућа у властитој режији, као и избеглице, прогнани и расељени који већ имају кров над главом, али је неопходна санација тих објеката. Фонд за пружање помоћи избеглицама, расељеним и прогнаним лицима расписао је крајем прошле недеље јавни позив за стамбено збрињавање, који ће бити отворен до 30. новембра. Онима који прођу на конкурс за откуп кућа с окућницама Фонд ће дати највише 6.000 евра, у динарској противвредности.

Половину те суме у обавези су да врате за највише десет година, а преосталих 3.000 евра добијају бесповратно. На помоћ у откупу сеоских домаћинстава могу рачунати сви који су имали статус избеглих, прогнаних и расељених лица с боравиштем, односно пребивалиштем на територији Војводине до 21. децембра 2006. године, када је основан Фонд, било да су смештени у колективним центрима или су подстанари. Наравно, под условом да имају намеру да остану и живе у локалној заједници у којој имају боравиште и да се баве пољопривредном производњом.

Јавни позив расписан је за избеглице с пребивалиштем, односно боравиштем у општинама Бечеј, Бачка Паланка, Врбас, Вршац, Жабал, Житиште, Зрењанин, Инђија, Кикинда, Кула, Рума, Србобран и Тител.

Конкурс за пружање помоћи у грађевинском материјалу намењен је онима који су започели градњу стамбеног објекта на територији АП Војводине и такође имају намеру да остану у тој локалној заједници. Довољно је да имају грађевинско земљиште и изграђен темељ за кућу, а највише ће, по кориснику, добити 5.000 евра. Од тога је 50 одсто неповратно, а преосталих 50 одсто се враћа Фонду најкасније у року од осам година од када новац добију. На овом конкурсима могу учествовати избеглице, прогнани и расељени који живе у општинама Апатин, Врбас, Озаци, Сремска Митровица и Темерин.

Избеглице, власници безусловних кућа, добиће од Фонда највише 1.500 евра, и то бесповратно, да би побољшали услове становање. На овај конкурс могу се пријавити под условом да је њиховим кућама неопходна санација, а не ако намеравају да дограђују спратове, уређују фасаде или декоришу ентеријер. Помоћ за побољшање

услова становања састоји се у основном грађевинском материјалу, столарији, дрвеној грађи и инсталационом материјалу и санитаријама, а не обухвата материјал за постављање подова и плафона. Овај јавни позив расписан је за оне који имају пребивалиште, односно боравиште, у општинама Бачки Петровац, Бечеј, Жабал, Зрењанин, Кикинда, Рума и Сомбор.

Све додатне информације у вези с овим конкурсима могу се добити у Фонду за пружање помоћ и избеглим, прогнаним и расељеним лицима, у Новом Саду, на Булевару Михајла Пупина 25, или на телефон 021/475-42-95. Такође, и i-mejлом fond@fondajnfort.rs.

НЕДОСТАЈУ И ПАРЕ И СТРУЧЊАЦИ

Правда, Датум : 2.11.2010, Страна : 18

ОМБУДСМАН КРИТИКОВАО СТАЊЕ У ДОМОВИМА ЗА ДУШЕВНО ОБОЛЕЛЕ

НОВИ САД (Бета) – Домови за душевно оболеле у Војводини раде у тешким условима, пре свега због недостатка новца и недовољног броја запослених стручњака и другог особља, саопштила је јуче Канцеларија покрајинског омбудсмана.

Један од основних проблема у раду ових установа је пренасељеност, па је број корисника у њима тренутно за око десет одсто већи од расположивих капацитета, наводи се у саопштењу за јавност покрајинског омбудсмана.

Недовољни капацитети ових установа, додају из канцеларије омбудсмана, доводе до тога да душевно оболели и њихове породице не могу да остваре читав низ законом гарантованих људских права у области социјалне и здравствене заштите.

Уочен је и недовољан број запослених социјалних радника, лекара опште праксе, лекара специјалиста, као и другог медицинског особља и неговатељица, што утиче на квалитет задовољавања потреба корисника и повећан степен ангажованости постојећег особља.

Због лошег смештаја, посебно када су у питању тешко покретни или непокретни пацијенти, дешава се да је особље принуђено да те кориснике смешта у заједничке просторије са превеликим бројем кревета, пише у саопштењу.

– Тиме се не само вређа људско достојанство корисника, него то представља и реалну опасност по њихову безбедност – наводи се у саопштењу. Услови за смештај корисника у већини оваквих објеката у Војводини су неодговарајући, додаје омбудсман, и оцењује да је неопходно обновити и уредити постојеће објекте или неке њихове делове.

– Упркос свим наведеним потешкоћама, за редовно функционисање ових установа заслужно је руководство домова и запослени, чији ентузијазам, мотивисаност и залагање на раду често превазилазе њихове редовне задатке – наводи се у саопштењу. Представници Канцеларије покрајинског омбудсмана обишли су домове за смештај душевно оболелих у Новом Бечеју, Старом Лецу и Чуругу.

Антрфиле : Избеглице у најгорем положају

У саопштењу покрајинског заштитника грађана пише и да су корисници са статусом избеглих и расељених лица, који немају могућности да прибаве лична документа, у вишеструко неповољнијем положају, јер не могу да остваре сва права из области здравствене и социјалне заштите, која су загарантована држављанима Србије.

АНЂА ОД БУРЕКА СЛАЂА!
Куир, Датум : 2.11.2010, Страна : 15

У трошној избегличкој згради у Рогатици 14 избеглица још не може да верује да ће добити нове станове захваљујући филмској звезди Анђелини Жоли

РОГАТИЦА - Када су их сви заборавили, стигла је холивудска дива. На вест да ће америчка влада, на инсистирање славног глумачког пара Анђелина Жоли и Бред Пит, у Рогатици градити 12 избегличких станова, у градићу на истоку Републике Српске већ су певали песму холивудској диви, а песма отприлике гласи: „Наша Анђа од бурека слађа, дао бих јој буре крушке (ракије) и још двије пушке...“

Мада, има и опрезнијих Рогатичана, који кажу да ће прво сачекати станове, а и да Анђелина заврши филм о љубави Србина и муслиманке у Сарајеву, па ће тек онда певати песму о Анђи и буреку.

Што се тиче избеглица у мемљивим собицама центра у Рогатици, оне су се нашле у чуду после вести да ће, захваљујући славној Американки, добити станове. Сестре Лена и Мара Бабић, које је на Ускрс ове године Анђелина посетила у собици у центру у Рогатици, изљубила их у образ, загрлила, фотографисала се с њима, још не могу да верују да ће и њих сунце огрејати.

- Ако нам верујете, Анђа је једина која нас је за ово 18 година, како смо без игде ичега избегле из Горажда, загрлила и пољубила... Немамо породицу, немамо никога, немамо ни слика из ранијег живота, све нам је то остало у Горажду, ова слика са Анђом сва је наша имовина. Оставиле смо аманет да нас сахране са овом сликом - кажу сестре, које су одавно закорачиле у осму деценију живота.

Сарајлија Горан Мрковић (47) уверен је да ће Анџелина испунити обећање, да ће се и он идућег септембра уселити у нови стан, да ће и њега бог погледати.

- Ја сам већ решио - пре него што се уселим у стан, на леђима ћу истетовирати Анђину слику. Има да буде преко целих мојих леђа. Видео сам је оног дана кад је била овде, кад је отишла у собу код Маре и Лене. Нисам знао тог дана ко је међу нама, али сад знам и хвала јој - вели Горан.

Комшиница по невољи Љиљана Видаковић (37) каже да ће, чим се усели у нови стан, отићи до цркве, да се помоли за здравље и Анђе и Бреда Пита.

- Живим у овој мемљивој собици са 10-годишњим сином и имам само жељу да одем одавде. Немам кућу, остала сам без мужа, оца, мајке, немам посла, немам здравља, ово је први трачак наде који се појавио у нашим животима после много, много времена - каже Љиљана.

Антрфиле : Станови до септембра

Према уговору о реализацији пројекта који је потписан у Бањалуци, станови би требало да буду завршени до 14. септембра идуће године и тада у старој избегличкој собици у Рогатици неће остати нико од 14 избеглица.

- Америчка влада даје 500.000 долара, локална управа 25.000 евра, земљиште и комплетну инфраструктуру, Влада РС још 25.000 евра - каже Миленко Јанковић, референт за обнову и реконструкцију у општини Рогатица.

PRESS CLIPPING

Среда 03.10.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ СТАМБЕНИ БЛОК

Правда, Датум : 3.11.2010, Страна : 18

БЛАЦЕ – У оквиру пројекта „Подршка избеглицама и расељеним лицима у РС“, коју спроводи немачка хуманитарна организација „АСБ“ у сарадњи са Комесаријатом за избеглице РС и Општином Блаце, у среду су уручени кључеви станарима стамбене зграде за социјално становање у заштићеним условима.

Зграда је саграђена средствима претприступних фондова ЕУ, а налази се у насељу „Илићи“. У присуству представника Европске делегације у Србији и Министарства рада и социјалне политике Владе РС, уручени су уговори и кључеви за **12 станова новоизграђене зграде. Вредност инвестиције износи око 220.000 евра.**

МУКЕ НА СТОЛУ

Вечерње Новости, Датум : 3.11.2010, Страна : 3

Очекивања Срба у Хрватској уочи посете Тадића

Ни пола расељених није се вратило кући

СУТРАШЊУ посету председника Тадића и Јосиповића Вуковару, Срби у Хрватској, а нарочито они у источној Славонији, виде и као прву прилику у последњих 19 година да се сва болна, али и егзистенцијална питања најзад ”ставе на сто”. А, то су: отварање хрватских архива о несталим Србима, повратак избеглица и надокнада имовине и регулисање пензија.

- Ово је историјски корак, битно ће померити живот који је за нас Србе у Хрватској заустављен пре готово две деценије - процењује, за ”Новости”, Милорад Пуповац, председник СНВ.

Два председника састаће се у Вуковару са представницима Заједничког већа српских општина, али и са породицама несталих са обе стране. Војислав Станимировић, лидер СДСС, најуглашенији српске странке у Хрватској која је у власти са владајућим ХДЗ, каже да ће први пут највиши хрватски званичници имати прилику да чују како је у Вуковару, уочи почетка борби 1991, убијено или нестало 240 српских цивила.

Биће ово прилика и да се упореде статистике о живима. Наиме, у Хрватској живи највише 300.000 житеља српске националности, упола мање него уочи рата. Према хрватским подацима, у своју некадашњу домовину вратило се њих 130.000. Српски представници, међутим, тврде да се вратила само половина од тог броја.

- Повратак успорава нерегулисано питање српске имовине - каже Станимировић.
- Хрватска ће морати да врати, или барем надокнади Србима 25.000 станова, у које су се уселили Хрвати.

ИЗ НЕМАЧКЕ НА КОСОВО ДЕПОРТОВАНО 450 ЉУДИ

Дневник, Датум : 3.11.2010, Страна : 25

БЕРЛИН: Из Немачке на Косово је од почетка ове године до краја септембра враћена 451 особа, од којих је 113 Рома, одговорила је Влада у Берлину на питање посланика опозиционе партије Левица о повратку Рома на Косово. Лане је, према истим подацима, на Косово депортована 541 особа, од којих је 76 било Рома.

Питање повратка ромских избеглица са Косова је актуелна тема нарочито организација за људска права, које указују на то да на Косову не постоје предуслови за сигуран пријем и интеграцију избеглица. Немачка влада је пре две године најавила повратак око 14.000 људи са Косова, а штампа је писала да се медију тим избеглицама, који имају обавезу повратка, налази око 10.000 Рома.

Према наводима Министарства унутрашњих послова Немачке, влада у Берлину је обећала да ће годишње постављати максимално 2.500 захтева за повратак и да ће водити рачуна о односу различитих ентитета, односно, пазити да се не изручују само Роми. Ови планови владе у Берлину о депортацији избеглица, изазвали су критике опозиционе партије Левица. Савезна влада, према писању штампе, сматра, међутим, да је на Косову етнички мотивисано насиље знатно опало.

ВЕЛИКА АЛБАНИЈА

Ало!, Датум : 3.11.2010, Страна : 2

Ратко Фемић новинар

Лидери Албанаца с југа Србије подржали су стварање „природне Албаније“. Иако би назив некога могао да завара, овде, ипак, није реч о еколозима, макробиотичарима, нудистима и осталима којима је природно да прдну када им је воља. Рагми Мустафа, Орхан Реџеџи и Јонуз Муслију се не заносе принципима Њу ејџа већ мисле на обједињавање територија на којима живе Албанци - југа Србије, Косова, делова Грчке, Македоније и Црне Горе. Дакле, природна Албанија је реинкарнација велике Албаније, коју није паметно помињати.

Интересантно је да се прича о модерној „великој Албанији“ до које ће се, наводно, доћи мирним путем, активира пред преговоре Београда и Приштине. Није тајна да Албанци увелико причају о компензацији територија и да би у случају поделе Косова захтевали да њима припадне територија прешевске долине. Да ли је случајно бивши амерички амбасадор Вилијам Монтгомери недавно изјавио да је подела Косова и БиХ најбоље решење? Да ли су се случајно десили инциденти у Санџаку у време када је Србија вагала да ли да повуче своју резолуцију о Косову из УН-а? Или смо огрезли у теоријама завере, или се ради о притиску и поруци Србији шта може још да је снађе ако не буде кооперативна, што значи да не треба да инсистира на преговорима о статусу. Преговори с Приштином могу да буду само о снабдевању струјом, несталим особама, повратку избеглих, али и о добросуседским односима, што свака земља која претендује на улазак у ЕУ мора да осигура.

Албански лидери могу да буду срећни што председник Борис Тадић не чује њихове претеће поруке јер слуша Северину. Да је чуо, одмах би им послао полицајца Сашу Чордића, награђеног за салву сочних псовки у обрачуна с хулиганима, да их прекори у свом стилу: „Моју си Србију дошао да рушиш. Марш, бре.“

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ ЖИВОТ ЗА ПРОГНАНЕ И УГРОЖЕНЕ

Правда, Датум : 4.11.2010, Страна : 16

НЕМЦИ ИЗГРАДИЛИ СТАНОВЕ ЗА 12 НЕЗБРИНУТИХ ПОРОДИЦА

КУРШУМЛИЈА – У зграду која је изграђена средствима немачке хуманитарне организације АСБ, уселило се десет избеглих породица које су донедавно живе у Колективном центру „Селова“ и две социјално угрожене породице из Куршумлије.

Кључеве је уручио председник општине Куршумлија Горан Бојовић, а нове станаре поздравили су помоћник комесара за избеглице Иван Гергинов и регионални директор АСБ-а за југоисточну Европу Елмир Бојацић.

Станови су намештени, али још увек немају струју коју је по уговору требало да обезбеди локална самоуправа. Међутим, породицама које су након вишегодишњег неусловног живота по колективним центрима напокон добиле кров над главом, не смета што су станови тренутно без струје.

– Важно је да имамо воду и кров над главом, након петнаест година, јер сам избегла из Хрватске 1995. године. Прво сам била у Обилићу на Косову, а кад се тамо заратило, дошла сам у Колективни центар „Селова“ код Куршумлије - објашњава педесетогодишња Драга Марић, једна од оних који су добили кључеве новог стана. У локалној самоуправи кажу да ће струја бити прикључена наредних дана. **Проблем је настао са сандучићима за струју и бројилима, које је требало Општина да обезбеди, а који коштају око 150.000 динара.**

Струја ће бити прикључена привремено јер постојећа трафостаница није предвиђена за толики број корисника. Најављује се и потписивање уговора са ЕПСом о заједничком улагању за изградњу нове трафостанице на коју ће бити прикључене три зграде и спортска хала. Иначе, немачка хуманитарна организација АСБ је и у Блацу финансирала изградњу сличне зграде у коју су се такође јуче уселили нови станари.

ВИТАНОВАЦ - УКЛЕТО СЕЛО

Куир, Датум : 4.11.2010, Страна : 6

Село Витановац, у којем је био епицентар јучерашњег земљотреса, бомбардовано је више пута у НАТО агресији на Србију 1999. године. Тада су погођени далековод, десетине кућа, па чак и локални аутобус, у којем је повређено десетак путника.

У избегличком центру у овом селу свој мир су покушале да нађу и српске избеглице са Косова. И поред тога што је избеглички центар тешко страдао у јучерашњем земљотресу, петнаестак избеглица које живе у њему одбило је понуду Комесаријата за избеглице да буду премештени у друго склониште, и одлучили да

нигде не иду из Витановца. На згради избегличког центра у Витановцу тешко је оштећен плафон, а и зидови су попуцали.

ИЗБЕГЛИ ИЗ ХРВАТСКЕ ОЧЕКУЈУ РЕШЕЊА

Правда, Датум : 4.11.2010, Страна : 22

ИМАТЕ СВОЈ СТАВ?

Проблеми са којима се суочавају избегли Срби из Хрватске не могу лако да се реше. Одузета су им станарска права, пољопривредно земљиште им није враћено, тешко иде са конвалитацијом радног стажа, многим нису исплаћене доспеле пензије за период од 1991. до 1995. године. И даље се не зна судбина неких несталих лица...

Република Хрватска, и поред сталних обећања, не понаша се онако како се с правом очекује. Из разговора са избеглим Србима који живе у Краљеви и околним местима, сазнали смо да се они свакодневно суочавају са бременом проблема.

Надали су се да ће после посете хрватског председника Иве Јосиповића Србији све кренути на боље. Када је обележена петнаестогодишњица егзодуса Срба, односно после „празника победе“ у Книну, Хрвати нису пружили ни наду да ће у догледно време нагомилани проблеми почети да се решавају.

Очекује се да председник Србије и Влада нешто више учине и да упорније преговарају са руководством Хрватске да се избеглим Србима осигурају сва права, те да се њихови проблеми што брже и боље реше.

НОВИ ЖИВОТ У МРАКУ

Курир, Датум : 4.11.2010, Страна : 14

Избегличке породице из Куршумлије уселиле се у зграду коју је изградила немачка хуманитарна организација, али општина није прикључила електричну енергију

КУРШУМЛИЈА - У нови живот са свећама.

Десет избеглих породица које су донедавно живеле у Колективном центру „Селова“ и две социјално угрожене породице из Куршумлије уселиле су се јуче у зграду коју је изградила немачка хуманитарна организација АСБ. Станови су намештени, али још увек немају струју, коју је, по уговору, требало да обезбеди локална самоуправа.

Кључеве је уручио председник општине Куршумлија Горан Бојовић, а нове станаре пригодним говорима поздравили су помоћник комесара за избеглице Иван Гергинов и регионални директор АСБ за југоисточну европу Елмир Бојацић.

Педесетогодишња Драга Марић уселила се у стан са сином Александром и каже да је пресећена иако нема струју.

- Купила сам доста свећа, да имам за почетак. Важно је да је прикључена вода. После петнаест година потуцања коначно имам кров над главом. Ваљда ће бити и струје. Ја сам избегла из Хрватске 1995. године. Прво сам била у Обилићу на Косову, а кад се тамо заратило, дошла сам у Колективни центар „Селова“ код Куршумлије - објашњава Драга чврсто држећи за руку сина Александра.

Слично размишља и Милијана Воштић из Клине на Косову, која се уселила са супругом и троје деце.

- Починем нови живот са свећама, али је и то боље него по туђим кућама - каже Милијана.

Иначе, АСБ је и у Блацу финансирао изградњу сличне зграде, у коју су се такође јуче уселили нови станари.

Антрфиле : Светло стиже за неколико дана

Председник општине Горан Бојовић обећава да ће струја привремено бити прикључена за неколико дана.

- Дошло је до проблема јер се испоставило да општина треба да обезбеди сандучиће и бројила. То је нових 150.000 динара трошкова за општину, али ће и то бити решено за неколико дана. Струја ће бити прикључена привремено јер постојећа трафо-станица није предвиђена за толики број корисника - каже Бојовић.

ВЕЛИКА ПРИЛИКА

Курир, Датум : 4.11.2010, Страна : 2

Председници Борис Тадић и Иво Јосиповић данас би у Хрватској коначно с мртве тачке могли да покрену нека од горућих питања за српску мањину у суседној земљи

БЕОГРАД - Висока политика долази касније!

Данашњи сусрет председника Бориса Тадића и Иве Јосиповића у Вуковару, у друштву хрватске премијерке Јандранке Косор, биће искоришћен за решавање животних питања. Курир се позабавио питањем шта све Тадић данас може да тражи од домаћина, али и колико је реално да се у Београд врати (полу)пуних руку.

Према подацима документационог центра Веритас, Срби из Хрватске имали су од **42.000 до 50.000 станова**. Хрвати су им уместо станарских права понудили **стамбено збрињавање под веома строгим условима, уз могућност откупа**. У Србији постоји скоро **60.000 пензионера којима Хрватска дугује у просеку 80 пензија, што износи око 800 милиона евра**. Од око **14.000 захтева за обнову кућа више од 7.000 још чека одобрење**. На крају, чак 2.132 Србина још се воде као нестали.

Заступник Срба у хрватском Сабору Милорад Пуповац каже да се односи две земље одвијају на неколико нивоа.

- Састанак у Вуковару у функцији је односа према жртвама рата и дистанцирања од ратне политике. Бавиће се и правима избеглих лица. Када је реч о високополитичким питањима, тек се отвара пут за решавање проблема везаних за нестале особе, тужбе за ратне злочине и међусобне тужбе за геноцид - истиче Пуповац.

Градначелник Вуковара Жељко Сабо, који је иницирао сусрет у том граду, свестан је проблема који оптерећују српско-хрватске односе.

- Данашњи сусрет у Вуковару је историјски, два председника имаће прилику да иницирају решење проблема несталих лица. Овај тренутак треба искористити за помирење два народа, чиме би се показало да смо оставили рат иза нас - наглашава наш саговорник, уз напомену да ће сусрет двојице лидера омогућити да се пронађу посмртни остаци многих породица које још увек трагају за својим најмилијима.

ПРВА РАДНА МЕСТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 4.11.2010, Страна : А19

Ужички центар „Либерграф” основао социјално предузеће у коме избегла и интерно расељена лица зарађују за живот

Ужице – На крају макадамског пута што води кроз шумарак у селу Дубоко код Ужица однедавно ради невелика живинарска фарма у којој су запослене избеглице. За сада троје, а ускоро, кад се посао развије, биће их и више. Долазе они из града овамо на посао, рече нам један мештанин пред сеоском продавницом у Дубоком, додајући да је лепо што се неко коначно сетио да тим људима обезбеди радно место.

А тај неко је ужички Регионални центар за грађанску акцију „Либерграф“ који већ 12 година овде ради на пројектима за развој демократије и јачање грађанског друштва. Они су, уз финансијску подршку „Норвешке народне помоћи“, основали једно од првих социјалних предузећа у Србији, назвавши га „Либерагрос“, с намером да развију делатности у којима би запослили избегла и интерно расељена лица. Подухват са фармом кока носиља у Дубоком, где производе конзумна јаја за тржиште, први је у том пројекту.

– Улагањима од 15.000 евра изнајмљен је и уређен објекат, купљено 2.500 кока носиља и започета производња јаја. Запослили смо троје избеглица, оних који су социјално најугроженији. Рецимо, Душанка Вишњевац је из седмочлане породице у којој ниједно не ради, Дринко Матијевић издржава четворо. На фарми има могућности да се, уз коке носиље, узгаја још 2.500 пилића, ваља развити и продају произведених јаја, тако да на тим пословима у наредном периоду можемо још троје да запослимо – каже за „Политику“ директор „Либерграфа“ Владан Синђић.

У овом социјалном предузећу, напомиње он, профит који се оствари не дели се оснивачима, већ иде у нова улагања и делатности, ново запошљавање, све с циљем да се угрожене категорије становништва економски интегришу.

– Досадашњи покушаји разних организација да економски интегришу избеглице тако што су им давали мале донације (од 1.000 до 1.500 евра) да сами отпочну какав посао обично су остајали без дугорочних резултата. Велики порески и други издаци, неизвесност у пословању и друге тешкоће брзо су затварали те нове фирме. Ми смо се определили за окупљање више људи на једном месту и улагања у заједничку производњу која може одолети конкуренцији на тржишту – додаје Синђић.

За почетак, плате троје запослених на овој фарми неће бити високе, једва нешто изнад минималне зараде, али директор очекује да ће се и оне повећавати како посао буде растао. А запослени нам о платама нису ни говорили, за њих је најважније да им је сигурно радно место обезбеђено.

– У Ужицу, као избеглица из Книна, са мајком, женом и ћерком живим 15 година. До сада сам радио свакојаке послове, углавном физичке, сезонске, мука је то, а стан ваља плаћати и све трошкове подмирити. Ово ми је први стални посао, сигурна плата и доприноси. Овде хранимо кокошке, сакупљамо јаја, није тешко.

Осам сати радимо и имамо обезбеђен превоз из Ужица. Захвалан сам „Либерграфу“ – казује Дринко Матијевић. Послом је задовољна и његова колегиница на послу Маријана Угрчић, из околине Книна:

– Живим од 1993. године у Ужицу и радила сам у трговини, па остала без посла. Родитељи су ми се вратили у родне Ивошевце, у обновљену кућу, добили стадо оваца. Не жале се на проблеме с мештанима, али ја за сада не размишљам о повратку, јер је тамо тешко доћи до посла. Овде сам добила лепу прилику, а волела бих кад крене продаја произведених јаја да радим у тој продаји – вели Маријана.

НЕЗАПОСЛЕНОСТ НАЈВЕЋИ ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 4.11.2010, Страна : А8

Уништена имовина, страх од прогона, етничка дискриминација и лоша здравствена заштита главне су препреке за повратак избеглих и интерно расељених особа у места некадашњег пребивалишта. Према подацима Комесаријата за избеглице Србије само три одсто ових људи изразило је жељу да се врати у место претходног становања, а да би се повратак омогућио првенствено су неопходни обнова имовине, повраћај станарског права и програм стамбеног збрињавања. На територији Србије тренутно се налази 58 колективних центара, од којих је 17 на Косову и Метохији. У центре у јужној покрајини смештено је 658 лица (99 избеглих и 559 интерно расељених), док је у преосталих 58 уточиште пронашло 3.617 интерно расељених и 967 избеглих лица (укупно њих 4.574).

Избегличка популација смештена у колективним центрима знатно је старија од оне у приватном смештају, говоре подаци истраживања „Анализа стања и потреба избегличке популације и стање и потребе интерно расељених лица” које је комесаријат спровео у сарадњи са Високим комесаријатом Уједињених нација за избеглице и Програма УН за развој. Наиме, већина избеглих у центрима има између 19 и 59 година (65 одсто), али је и велики број лица старијих од 60 година (27,2 одсто). Интерно расељена популација у центрима је углавном у радно активном добу (19–64 године) и значајно је млађа од избегличке. Наиме, малолетника међу расељенима је 22,9 одсто, док они чине само 7,8 одсто избеглих.

Највећи проблем и једних и других је незапосленост. Наиме, скоро две трећине избеглих лица смештених у колективне центре нема посао, док је незапослених интерно расељених лица 40,7 одсто. Најчешћи извор прихода расељених је такозвана косовска надокнада за лица која су због расељеништва остала без радног места.

Планско затварање колективних центара започето је 2002. године, када их је на територији Србије било 388. Од тада је, како наводе у Комесаријату, њихов број смањен за чак 85 одсто. Ове године су, од планираних десет, за сада затворена два центра, док је 229 особа напустило овај вид смештаја.

Оно што се избеглим и расељенима нуди као алтернатива јесте откуп домаћинства са окућницом, донације пакета грађевинског материјала намењеног завршетку започетог стамбеног објекта или адаптацији неусловног. Осим тога, нуди се и смештај у геронтолошке центре за старије особе, једнократна робно-новчана помоћ или премештај у други колективни центар. Многи су, како се наводи, у оквиру понуђених програма напустили колективне центре захваљујући донацији монтажних кућа и изградњи стамбених јединица за социјално становање у заштићеним условима.

Приоритет комесаријата ће и даље бити затварање преосталих колективних центара, а ради се и на трансформисању ове институције у агенцију за миграције, азил и реадмисију.

У комесаријату истичу и да је у последњих годину дана унапређена регионална сарадња у процесу изналажења трајних решења за избегла лица. А да регионалне институције блиско сарађују, потврђује и републички омбудсман, Саша Јанковић, додајући да се избегли и расељени, као и сви други грађани, без обзира на држављанство могу обратити заштитнику грађана, уколико се правни поступак којим су штитили своја права покаже несврсисходним.

– Србија је прва у Европи по броју избеглица и расељеника, ада би се избегличко поглавље затворило, неопходна је ефикаснија и усклађенија акција надлежних

институција, као и финансијска и стручна помоћ међународне заједнице – објашњава Јанковић за „Политику”, додајући да му се избегли и расељени обраћају за помоћ индивидуално, али и да он често посећује места у којима су смештени.

– Притужбе се најчешће тичу лоших услова боравка, о чему омбудсман обавештава комесаријат и захтева побољшање, уколико је могуће. Ипак, до уклањања разлога због којих избегли у расељени не могу да се врате кућама, њихов људски проблем остаје нерешив – закључује заштитник грађана.

PRESS CLIPPING

Петак 05.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

У ПОНУДИ ПОСАО, КУЋА, АЛИ И ОПРЕМА ЗА ФРИЗЕРАЈ

Дневник, Датум : 5.11.2010, Страна : 11

ПЛАНДИШТЕ ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

ПЛАНДИШТЕ: Многи су се после егзодуса српског становништва у чувеној „Олуји” хрватске војске или бега са Космета скрасили у селима пландиштанске општине и ту мукотрпно почели да граде нови живот. Ту су никла избегличка насеља, од почетка Комесаријат за избеглице са Црвеним крстом и УНХЦР су редовно помагали храном, средствима за хигијену, а неке породице су добиле и куће. Ових дана завршен је локални пројекат за економско оснаживање породица и њихово радно ангажовање.

Општина је још пре две године на скупштини усвојила акциони план за трајно збрињавање избегличких породица. Наш стручни тимови при Комесаријату за избеглице раде пројекте за радно ангажовање свих чланова тих домаћинстава. Ради се о изузетно вредном и радном народу који се налази и налази посао, а уз нашу помоћ у стању су да крену са корисним пословима и обезбеде радно ангажовање целе породице. Помагали смо им око набавке грађевинског материјала за изградњу нових или реновирање старих кућа, да започну посао у пољопривреди, да отворе занатске радње - каже о активностима локалне самоуправе председник општине Зоран Воркапић.

Тако се за пројекат за пакете економског оснаживања домаћинстава пријавила 21 породица, услове је испунило 12, а седам је са јасним пословним циљевима добила те пакете. Укупна вредност је милион и 50 хиљада динара, а појединачно пакет вреди 150 хиљада динара, пет је за пољопривреду, а два за занатске радње. За набавку расне стоке пакете су добили Верица Јованчевић из Милетићева, Драго Павић из Великог Гаја, Горан Ђорђић из Милетићева, Милан Поповић из Банатског Соколца, Милан Ђукић из Милетићева набавиће е прскалицу са пумпом, Нада Вучковић опремиће фризерски салон у Планишту, а Жељко Рајић из дужина набавиће опрему за ТВ радионицу.

Антрфиле : Полако пуштају корење

У општини Планиште сместило се 208 избеглица из Хрватске, а седам их је са Космета. Рекоше да је током ове године хуманитарна организација „Интер-СОС” из Крагујевца помогла да још 14 породица добије пољопривредне пакете. Сада раде на пројекту за доделу грађевинског материјала ради адаптације дотрајалих кућа и завршетак кућа у изградњи. Комесаријат за избеглице са УНХЦР – ом обезбедио је 4,7 милиона динара, а општина 250.000 динара за откуп кућа са окућницом за седам одабраних породица. Рекоше да ће тим стручњака настојати да се што већи број избегличких пољопривредних газдинстава региструје и тако лакше дођу до подстицајних средстава и закупа државног пољопривредног земљишта. А

општински тим ће са Комесаријатом за избеглице, Црвеним крстом и УНХЦР наставити са новим пројектима, како би се тим породицама помогло да раде и пусте корење у овој средини.

СУСРЕТ НИЈЕ РЕШИО ПРОБЛЕМЕ

Преглед, Датум : 5.11.2010, Страна : 2

Директор Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац оценио је јуче да је добро да је дошло до сусрета српског и хрватског председника у Вуковару и Паулин Двору али да „сам по себи“ њихов сусрет и разговор неће решити ниједан проблем избеглих Срба.

У изјави агенцији Бета, Штрбац је рекао да је много боље да долази до таквих посета и узајамних извињења, као и да председници две државе разговарају „као присни пријатељи“, али да то неће решити бројне проблеме Срба из Хрватске попут нерешених станарских права, обнове порушених кућа, неисплаћених пензија и угрожавања личне и имовинске безбедности повратника.

„Тај проблем се не решава, или бар не онако како би ми хтели“, рекао је Штрбац. Он је изразио бојазан да ће, након што Хрватска постане чланица Европске уније, та држава престати да чини и мале кораке на побољшању статуса повратника Срба које тренутно чини, јер више неће бити никога да је на то присиљава.

Штрбац је изразио незадовољство због тога што се у званичним разговорима о проблемима несталих углавном помиње око 1.000 хрватских војника, полицајаца и цивила, а нико не говори о 2.132 српске жртве којима се не зна судбина.

Према његовим речима, Срби из Хрватске нису задовољни ни због најаве да би питање тужбе и контратужбе између две земље за геноцид могло да буде решено вансудским поравнањем јер се на тај начин никада неће сазнати пуна истина.

ТАЧКЕ СПОТИЦАЊА СРБИЈЕ И ХРВАТСКЕ

Пресс, Датум : 5.11.2010, Страна : 3

Тужбе за геноцид

Највећи камен спотицања јесу тужба Хрватске за геноцид против Србије и наша контратужба. У јавности се дуго спекулише о могућем обостраном повлачењу, али без конкретних резултате

Повратак и права Срба и Хрвата

Повратак избеглих Срба и њихове имовине и даље је отежан, а није решено питање одузетих станарских права Срба. Спорно је и питање заосталих пензија, као и суђења за ратне злочине и престанак етнички мотивисаних суђења...

Имовинска питања

Зауостављен је и процес повратка имовине великих компанија које су пословале на подручју бивше СФРЈ. Највећи спорови се воде око имовине бивших великих компанија

Нестали

И даље је непозната судбина више од хиљада особа с обе стране. Хрвати највише инсистирају на несталима у Вуковару, док је са српске стране највише нерешених случајева у „Олуји“

Гранична питања

Хрвати као нерешено питање наводе Вуковарску аду, која се још налази под контролом Србије

„Олуја“ и Косово

Хрватска и даље „Олују“ слави као велику победу, док је у очима и Срба та акција страшан злочин.

Хрватско признање Косова је такође велики проблем

Културно благо Хрвати инсистирају и на питању повратка културног блага, за које тврде да је отето за време рата, иако је углавном реч о православним светињама, пренетим из Хрватске у Србију

ИЗБЕГЛИЦАМА 27 ХИЉАДА ЕВРА

Правда, Датум : 5.11.2010, Страна : 26

ХУМАНИ ГЕСТ АМБАСАДЕ АЗЕРБЕЈЦАНА У БЕОГРАДУ

НОВИ САД – Амбасадор Азербејцана у Београду Елдар Хасанов уручио је јуче Црвеном крсту у Новом Саду хуманитарну помоћ вредну 27 хиљада евра, намењену избеглим, прогнаним и расељеним лицима.

– Желим да се захвалим на изузетној помоћи и људскости амбасадору Елдару Хасанову и држави Азербејџан, јер не памтимо када смо последњи пут добили толику донацију. Како време пролази, заборављамо неке ствари, а проблеми, нажалост, остају, **и веома ми је драго што ћемо на овај начин бар мало олакшати живот људима из 600 избегличких породица** – рекао је Игор Павличих, градоначелник Новог Сада.

Амбасадор Хасанов је рекао да му је драго што може да помогне избеглицима, јер су то људи који нису низашта криви, а протерани су са својих огњишта.

– Наше земље имају сличну традицију, обичаје, али и трагедију која нас је задесила. У Азербејџану такође постоји око милион избеглица. Србија и Азербејџан учвршћују сарадњу у свим областима, а наша намера је да унапређујемо односе и са Новим Садам – истакао је Хасанов. Помоћ која је у магацину Црвеног крста подељена избеглим, прогнаним и расељеним лицима са територије Новог Сада састоји се од прехранбених намирница, средстава за хигијену, дечјих играчака и огрева.

ДУХОВНО НАСЛЕЂЕ НАЈЈАЧА СПОНА

Правда, Датум : 5.11.2010, Страна : 25

У СОМБОРУ ОДРЖАН „САБОР МАТИЦЕ И ДИЈАСПОРЕ“

СОМБОР – И српским избеглицима из Хрватске мора да се омогући право на повратак и интеграцију у земљи из које су прогнани, као и право на повратак имовине, станарског права, право на неисплаћене пензије и сва друга лична права, порука је „Сабора матице и дијаспоре“ одржане током викенда у Сомбору.

Овај скуп организовало је Завичајно удружење Срба „Коријени“, а присуствовало му је више од 20 делегација из Румуније, Мађарске, Хрватске, Републике Српске... (Сантово, Темишвар, Бањалука, Теслић, Бијељина, Шамац, Челинац, Вуковар, Борово, Дарда, Књажевац, Београд, Суботица, Апатин, Пригревица) и други. Учесници Сабора дискутовали су на теме образовања, културе, привреде, омладине и пензионера. Други дан саборовања завршио се Пленарном седницом и потписивањем свечане Повеле

„Сабора матице и дијаспоре 2010. године“, у којој је наглашено да учесници скупа изражавају чврсту приврженост заједничком циљу, очувању српског националног идентитета, као и уверење да је наше културно и духовно наслеђе најјача спона између српског народа у матици и расејању, те да је брига о њему заједнички дуг према прецима и потомцима.

Сабораша су изразили забринутост због посебно тешког положаја српских заједница у региону. Стога су се обавезали да, уважавајући посебности и околности живота сваког дела српског народа, сложено и јединствено делују на позивању свих значајних друштвених чинилаца у матици и расејању да помогну. Као и да се међусобно ванинституционално повезују, организују и делују на пољима културне, просветне, привредне и сваке друге сарадње.

– **Избеглицима мора да се омогући право на повратак, право на интеграцију у земљи из које су прогнани, право на повратак имовине, повратак станарског права, право на обнову, право на неисплаћене пензије, право на повратак свих запоседнутих пољопривредних имања, право на учешће у процесу приватизације, право на накнаду штете, стоји у заједничкој изјави учесника другог сусрета „Матица-Дијаспора“.**

Учесници скупа траже од надлежних институција Републике Србије да у проналажењу свеобухватних и трајних решења за избеглице, своје partnere траже и у удружењима која се баве проблемима избеглица.

Иначе, сусрети су почели у Српској читаоници предавањем Милана Војновића на тему „Шта не знамо о Сомбору а ваљало би да знамо“. Гости су, такође, имали прилику да посете знаменитости Сомбора, да погледају изложбу карикатура Мирка Вуковића, књижевника и сликара из Челинца, и да присуствују промоцији књиге „Сачувано од заборава“ ауторке Гордане Анђелић из Теслића.

Народно посело одржано је ове године у мотелу „Бели двор“, а све Сомборце домаћине и госте из дијаспоре забављала је нова музичка група „Коријени“.

Антрфиле : Трајно решити проблем избеглих

Учесници скупа нагласили су потребу проналажења свеобухватног и трајног решења проблема избеглиштва. Они су подржали петицију „Коалиције удружења избјеглица“ у Републици Србији, којом се захтева поштовање људских права Срба у Републици Хрватској.

PRESS CLIPPING

Субота 06.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

УРУЧЕНИ КЉУЧЕВИ

Вечерње Новости, Датум : 6.11.2010, Страна : 5

НЕГОТИН - Двадесет интерно расељених, избегличких и социјално угрожених породица у Неготину добило је јуче кључеве нових станова, чију изградњу је финансирала Европска унија - саопштено је из УНХЦР Србија.

Општина Неготин поклонила је грађевинско земљиште и инфраструктурно опремила локацију, радове је извео Хаузинг центар - Центар за унапређење становања социјално угрожених група, а вредност радова и опреме је 378.000 евра.

СТРОЖА КОНТРОЛА НА ГРАНИЧНИМ ПРЕЛАЗИМА

Данас – Викенд, Датум : 6.11.2010, Страна : 10

Број азиланата из Србије, Македоније и Црне Горе драстично је повећан у Шведској, Немачкој, Белгији и Норвешкој

Број држављана Србије, Македоније и Црне Горе који у Шведској, Белгији, Немачкој и Норвешкој траже азил последњих месеци драстично је повећан и броји се хиљадама, сазнаје Данас у МУП Србије.

Од јануара до октобра ове године, за азил у Норвешкој пријавило се 178 особа из Србије. Највише апликаната је регистровано у марту, њих 87. Поређења ради, укупан број људи свих националности који су током 2010. аплицирали за азил у овој земљи износи 7.299, речено је новинару Данаса у норвешкој амбасади у Београду.

Ипак, како истичу у Амбасади, разлога за посебну бригу нема. „Статистички подаци показују да грађани Србије репрезентују малу групу људи која тражи азил и Норвешка није забринута у вези са српским имигрантима“, наводе у Амбасади. У марту ове године, норвешке власти су увеле дводневну процедуру разматрања захтева за азил за држављане Црне Горе, Македоније и Србије, чија је сврха била спречавање великог броја неоснованих таквих захтева. Практично сви захтеви су одбијени.

„По Споразуму о реадмисији Србије и Норвешке, од 30. септембра је укупно враћено 298 српских држављана. Сарадња с властима у Београду је веома добра“, речено нам је у Амбасади Норвешке.

Према подацима које је Данас добио у амбасадама Шведске и Белгије о лажним азилантима из Србије, највећи број њих је из сиромашних општина Бујановац, Прешево и Медвеђа. Углавном су то грађани албанске и ромске националности. Повећан број тражилаца азила из Србије регистрован је и у Немачкој и Француској, али и у још неким чланицама ЕУ.

Према незваничним сазнањима Данаса, ипак највећи број лажних азиланата пријављен је у Шведској. „Од јануара до 1. октобра ове године, око 5.000 држављана Србије тражило је азил у Шведској. Од тога, у периоду август - октобар имали смо око

3.000 апликаната. Број тражилаца азила наставио је да расте у октобру, тако да их је било око 850 у прве две седмице овог месеца“, рекао је Данасу Кристер Асп, амбасадор Шведске у Београду.

Надлежни у МУП Србије нису желели да одговоре на Данасова питања о томе шта се предузима против власника туристичких агенција које организовано воде људе, углавном с југа Србије и из Санцака, у земље ЕУ, обећавајући им азил и разне финансијске бенефиције.

Строже мере контроле путника из Србије на граничним прелазима према земљама потписницама Шенгенског споразума, које ће се спроводити због новог таласа лажних азиланата, не подразумевају увођење неких нових прописа и правила, већ стриктну примену оних која важе од почетка безвизног режима, објаснило је Данасу више саговорника из Владе Србије, који признају да би због ових контрола преласци границе убудуће могли нешто дуже да трају.

Како је Данасу објашњено из више извора у Влади, када је реч о контроли на прелазима, службеници са обе стране границе провераваће да ли се заиста ради о намери путовања на краћи рок, а не о жељи да се остане у шенгенском простору трајно. Наши саговорници истичу да је немогуће стопостотно спречити да неко злоупотреби безвизни режим. Ако неко жели да оде у ЕУ, тај ће се потрудити да прибави све потребне документе. Оно што је кључно јесте рад с људима који буду враћени и њихова реинтеграција у друштво, као и указивање на заблуде које им се сервирају о заради или луксузнијем животу у иностранству.

Владимир Петронијевић, директор Групе 484, каже да мере попут питања граничних службеника о дестинацији путника или количини новца нису нове и да сваки „граничар“ има дискрециону могућност да их постави, ако сматра за потребно, као и да се та пракса разликује од земље до земље. Петронијевић, међутим, упозорава да се применом стриктне регулативе и дискреционих овлашћења пограничне контроле лако може заћи у сиву зону којом се крше права на слободу кретања људи.

- У том смислу, „граничари“ и из Србије и из других земаља морају бити опрезни приликом одлучивања кога ће пустити да пређе границу, а кога неће. Најважније је радити на примени споразума о реадмисији и стратегије о интеграцији повратника. Системско решавање проблема је веома битно - каже Петронијевић.

КОРАК НАПРЕД

Блиц, Датум : 6.11.2010, Страна : 2

НИКОЛА М. ЈОВАНОВИЋ уредник

Председник Србије се извинио за злочине почињене у Овчари пред грађанима Вуковара, који су те речи чекали деветнаест година. Чекали су их и Срби у Хрватској, јер сада имају педаљ више простора да се интегришу у друштво после ратова који су вођени деведесетих, а који су оставили на хиљаде мртвих и несталих. Није битно да ли је Тадић у државној или неформалној посети. Он је председник Србије и повукао је још једна потез који ће поделити Србију на два таборе - оне који ће да кажу “шта има да им се извињава и докле ће то да ради” и оне који ће да кажу “коначно, јер Срби су чинили злочине”.

Идеја извињења није у брисању прошлости. Она не може бити избрисана. Реч је о покушају да се направи простор за суживот. После деветнаест година, Србима у Хрватској морају бити омогућена сва права, а избеглима повратак и право на имовину. Да би се то покренуло, неко мора да каже „извини“.

Добро је што се то извињење чуло у Овчари. Али сада прави посао следи. Како сами грађани Вуковара кажу, мора да се пређе са речи на дела. А то значи истраживање судбина несталих, масовних гробница, али и договоре о имовини, заосталим пензијама, становима... То ће бити прави испит за владе у Београду и Загребу. Тада ће се видети да оне раде у интересу грађана, уместо што на њима стичу политичке поене.

PRESS CLIPPING

Понедељак 08.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КЉУЧЕВИ СТАНОВА ЗА ПЕТНАЕСТ ПОРОДИЦА

Данас, Датум : 8.11.2010, Страна : 13

Неготин - Захваљујући средствима Европске уније, петнаест интерно расељених породица, једна избегличка и четири домицилне, социјално угрожене породице из Неготина добиле су кров над главом. Тиме се Неготин придружио списку 26 општина у Србији у којима је изграђено 536 стамбених јединица.

Нова зграда са двадесет станова изграђена је у оквиру програма социјалног становања у заштићеним условима. Реч је о делу пројекта „Достојанствена решења за расељена лица у колективним центрима или приватном смештају у Србији“ који се финансира из претприступних фондова (ИПА) за 2007, а реализује се у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Србије и УНХЦР-ом. Неготинска локална самоуправа поклонила је грађевинско земљиште и инфраструктурно опремила локацију на броју 36 у Улици Миомира Радосављевића Пикија, а радове је извео Хаузинг центар- Центар за унапређење становања социјално угрожених група. **Како сазнајемо, укупна вредност опреме и грађевинских радова износи 378.000 евра, а породице које су се уселиле имају право коришћења станова док год су у стању социјалне потребе.**

Иначе, овакав концепт социјалног становања унет је у Стратегију развоја социјалне заштите Србије и оцењен као најбоље и најтраженије решење за становнике који још бораве у колективним центрима. **Нову зграду у Неготину свечано су отворили председник општине Неготин др Влајко Ђорђевић, Ференц Симон, шеф Операција у Делегацији Европске уније у Србији, Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице и Ангелита Цецере, шеф одељења за програм УНХЦР-а.**

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 8.11.2010, Страна : 14

Ужичка невладина организација „Либерграф“, захваљујући новчаној донацији, основала фирму за производњу јаја у којој ће посао добијати избегли и расељени. Тренутно раде троје избеглих, а у плану је да се запосли још троје

УЖИЦЕ - У селу Добоко код Ужица отворено је прво социјално предузеће у Србији „Либерагрос“ у ком запошљавају избегле и расељене особе. У фирми, која се бави производњом јаја, запослене су три избеглице, а план је да до маја посао добије још троје људи.

Ужичка невладина организација „Либерграф“ добила је донацију норвешке владе од 15.000 евра за реализацију пројекта који подразумева отварање радних места за избегле и расељене.

Економски ојачати

Владан Синђић из „Либерграфа“ каже да се тај пројекат знатно разликује од претходних, јер су раније избегла и расељена лица добијала по 1.500 евра да би покренула сопствени посао, али да су након годину дана ти послови пропадали.

- Зато смо одлучили да сав новац уложимо у отварање социјалног предузећа и да то буде фарма кока носиља. У селу Добоко, на око осам километара од Ужица, нашли смо и изнајмили објекат који одговара тој намени. Купили смо 2.500 кока носиља и концентрат за исхрану. Запослили смо три особе, од којих су две старије од 50 година и припадају категорији теже запошљивих лица и жену од тридесет година. План нам је да до маја идуће године запослимо још троје избеглих или расељених особа. Циљ нам је да они економски ојачају - каже Синђић и додаје да је предузеће „Либерагрос“ почело да ради пре 15 дана.

Објекат предузећа се састоји од приземља и спрата. На спрату се производе јаја, а у приземљу се, према речима Синђића, планира узгајање кока носиља.

Профит од предузећа неће ићи оснивачу, већ ће се улагати у производњу и у пружање правне помоћи избеглим и расељеним лицима.

Први пут сигуран посао

- Уколико се предузеће буде добро развијало ми ћемо сигурно запослити још људи, не само избеглице и расељене, већ и оне који припадају категорији социјално угрожених - рекао је Синђић и додао да у земљама ЕУ око шест посто запослених ради у социјалним предузећима.

Отварањем „Либерагроса“ ухлебљење су нашли Душанка Вишњевац (51) и Дринко Матијевић (56). Душанка је са својом породицом из Сарајева избегла 1996. године. Од тада она и супруг нису имали сигуран посао да зарађују и издржавају својих петоро деце.

Душанка каже да је ово први пут да неко избеглицама пружи сигуран посао и да јој овај посао много значи, јер је пријављена преко Завода за запошљавање и има све, и пензијско и социјално осигурање.

- До сада смо и супруг и ја радили неке сезонске послове, он највише на грађевини. Зими није било посла, па смо једва преживљавали. Сада имам сигуран посао и зими. Имамо петоро деце, од којих је двоје на факултету у Београду и на буџету, двоје средњошколаца и једног основца. Надам се да ће ово предузеће успети, да више не мислимо шта ћемо за старост - истиче Душанка.

На фарми смо затекли и Дринка Матијевића који је 1995. године у Србију дошао из Книна.

- Од како сам дошао у Србију по четири, пет месеци радио сам на јавним радовима, али никада није било неког конкретног посла. Сада се већ осећам боље и сигурније. Живим са женом, мајком и ћерком. И жена повремено нађе неки посао, али ништа да буде у сталном радном односу - рекао је Дринко.

Антрфиле : Сву наду полагају у опстанак фирме

Запослени су плаћени по сату, а сатница им је 100 динара. Они кажу да недељно имају 40 сати, па тако месечно могу да зараде око 17.000 динара. Немају топли оброк, али имају бесплатан превоз. Њихова нада је да ће предузеће опстати и оживети и да ће почети да узгајају коке носиље.

СУРЧИНСКИ ХУМАНИТАРНИ „УСТАНАК ДОБРОТЕ”

24 сата, Датум : 8.11.2010, Страна : 2

Општина Сурчин покренула је 2007. године хуманитарну акцију „Устанак добротe“, чија је основна замисао да сви они који су у могућности помогну социјално угрожене суграђане, док половину средстава за помоћ обезбеђује општина Сурчин...

На иницијативу Војислава Јаношевића, председника општине Сурчин, коме се најсиромашнији суграђани свакодневно обраћају за помоћ, пре три и по године организован је сусрет за донаторе, а позиву се одазвао велики број организација и појединаца.

ПОМОЋ - Од тада се овакви сусрети одржавају на сваких шест месеци и у току је организација седмог сусрета. Акцију подржавају предузећа која послују на територији општине Сурчин, али и појединци који желе да помогну сиромашним суграђанима. Листа оних који примају помоћ ревидира се на сваких шест месеци, а формира се тако што они којима је помоћ потребна подносе захтев, а затим општинска комисија обилази домаћинства.

- У претходне три и по године акцијом смо обухватили месечно у просеку 120 социјално угрожених породица. Новчана помоћ је од 2.000 до 5.000 динара, у зависности од материјалне ситуације породице. Помоћ добијају особе са инвалидитетом, старачка домаћинства, избегли и расељени, самохране мајке и тешко оболела лица - каже Драгица Миловановић, задужена за спровођење ове акције у ГО Сурчин.

Акција се одржава под слоганом “Оно што је за нас мало, за неког може значити много”.

- Постоје породице које немају радно способних чланова, немају никаква месечна примања, а имају децу или нажалост трајно болесне укућане. Такво сиромаштво, без кривице, никога не оставља равнодушним. Питање је само колико себи признајемо да смо га свесни и да ли смо спремни и колико смо у могућности да помогнемо. Да "сузбијамо сиротињу“, како саркастичним афоризмом каже Павле Ковачевић - каже Јаношевић и додаје:

- Сиромаштво је "плева случајева“ и континентална појава. Оно је прелазно и планетарно нерешиво, али болест је само када је лажно или преварно. Све друго је део нашег живота и простор за хуманизам као један од најбољих одговора на питање смисла човековог постојања. Зашто се не би појавио талас добротe кад је толико таласа зла. Зашто не би моћ узмицала пред добротом или јој служила.

Педесетих година у Француској то је пошло за руком Аве Пјеру. И сам Де Гол је стао под његов барјак. Људи су открили вишкове и препознали да је добротa сигурна инвестиција у сопствено остварење.

Антрфиле : Помоћ за избегле, расељене, болесне, угрожене, децу...

ПОТРЕБА - Поред ове акције општина Сурчин, у сарадњи са Секретаријатом за избегла и расељена лица, обезбедила је грађевински материјал за 58 избегличких породица, док је 127 породица добило пакете хране са основним животним намирницама. Онима којим је било најпотребније општина је платила болничке трошкове и купила медицинска помагала и лекове. У овој години снабдевено је

струјом више од 50 ромских домаћинстава, а свим ученицима су купљене књиге и школски прибор.

ГИТАРОМ У СРЦЕ ДИРА

Правда, Датум : 8.11.2010, Страна : 18

УЛИЧНИ СВИРАЧ НЕВЕН КОГОВИЋ ГОДИНАМА УВЕСЕЉАВА СУГРАЂАНЕ

Невен Коговић (27), који већ две године увесељава пролазнике свирајући гитару и усну хармонику у подземном пролазу код пијаце Зелени венац, у музици је нашао спас од тешког, избегличког живота.

Након што му је породицу рат у Босни натерао да уточиште потражи у Србији и сазнао да је усвојен, напустио је избеглички камп у којем је живео са својим усвојитељима и посветио се изворној, народној песми. Већ десет година свира акустичну гитару, а од пре годину дана и усну хармонику. Ипак, каже да није он изабрао музику, већ да није имао избора.

- Изворне песме за које се не зна ко их је писао за мене су попут небеских лестви. То је врло личан начин сједињења са Богом, па не могу рећи да сам решио да свирам, већ сам само следио светло на крају тунела, које сам видео - прича Коговић. Пре повратка у Београд, Невен је свирао у многим градовима - Загребу, Сарајеву, Дубровнику... Повремено би одлазио и у Будимпешту и Беч, али се тамо није дуго задржавао. Јер, како каже, то је свет мало другачији од нашег. У Београду сам започео своје путовање и он је од тада за мене и полазна тачка и исходиште. Из њега сам одлазио када сам морао, али увек бих се враћао. Претпостављам да је то због београдског духа, који је јединствена мешавина аустроугарске отмености и турске обесности. Ко овде може преживети као улични свирач, може свуда, јер нам је горе него нашим европским суседима. Али ипак, наш народ има да одвоји који динар за свирача, што доста говори о нама - приповеда Невен.

Улични свирач из комшилука поред Београда издваја и Загреб, у коме је живео више од две године, и за који каже да по угледу на европске градове благонаклоно гледа на улично свирање и не сматра га за просјачење.

PRESS CLIPPING

Уторак 09.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗ РУИНИРАНОГ ХОТЕЛА У НОВЕ СТАНОВЕ

Блиц – Србија, Датум : 9.11.2010, Страна : 11

У Неготину збринуто двадесет породица у Неготину збринуто двадесет породица

Станови су опремљени и неопходним покућством: неопходним покућством: лежајима, кухињом са свим лежајима, кухињом са свим апаратима, машином за прање веша, пећима на дрва

Неготин Петнаест интерно расељених породица, једна избегличка и четири социјално угрожене породице из Неготина добиле су кључеве својих нових станова у новоизграђеној стамбеној згради у Улици Миомира Радосављевића Пикија.

Највећи број породица, њих 16, претходну деценију провео је у безусловном смештају јединог колективног центра у хотелу „Инекс Крајина“ у Неготину.

Станови су на задовољство станара опремљени и неопходним покућством: лежајима, комплетном кухињом са свим апаратима, машином за прање веша, пећима на дрва. У стану број један, специјално прилагођеном особама са посебним потребама, свој први прави дом добиле су самохрана мајка Драгица Радуловић и њена осмогодишња кћер Марија, оболела од церебралне парализе.

Још не могу да поверујем у овакву срећу. Уместо на улици, будући да нас је власник куће у којој смо становале осам година пре неколико дана избацио, ми се усељавамо у нови стан. Прелеп је и много ће нам значити. Надам се да ће се моја девојчица много брже опорављати него до сада, а посебно се радујем што ће јој детињство бити много срећније - поручила је Драгица Радуловић и изразила наду да ће се наћи и решење за превоз њене кћери до школе коју похађа, а која јој је сада много даља него раније. Драгичина кћер Марија која похађа ОШ “Вера Радосављевић”, са широким осмехом на лицу обилази своју собу, разгледа кухињу, купатило и са чуђењем посматра бројне госте који њој и њеној мајци честитају на усељењу.

- Претходних година, нас четворо, ја, моја супруга, трогодишњи син и бака која ме је чувала и са којом сам 2000. године дошао из Урошевца, живели смо у хотелској соби од десет квадрата. Сада ћемо се “башкарити” у 39 квадрата, чиме смо и решили наше животно питање - поручује Милош Столић. Најлепши детаљ на церемонији отварања зграде у Неготину којој су присуствовали високи представници УНХЦР и Комесаријата за избеглице био је смех и жагор малишана који су веселотрчкарали ходницима. Новоусељена зграда у Неготину у просеку има највећи број деце по броју станова. У 20 станова живеће 15 деце. Породица Богдановић, Славуј и Нада са своје две старије кћери Весном и Јованом у Неготин су из Призрена дошли 1999. Тада су се сместили у хотелску собу неготинског колективног центра, а пар година касније добили и трећу кћер Круниславу.

Сада имамо две собе, па ће коначно свако моћи да спава у свом кревету - пресрећне су њихове девојчице. Корисници зграде у Улици Миомира Радосављевића Пикија имаће право коришћења станова док год су у стању социјалне потребе.

Зграда има свог домаћина, породицу која ће живети са корисницима и чија улога ће бити веза између станара и Центра за социјални рад у Неготину.

- Наш задатак је да бринемо о кућном реду у згради и да нашим комшијама који имају неку потребу, а нису у могућности да је остваре, пренесемо Центру за социјални рад и помогнемо им - објашњава Милован Столић, родом из Косовске Каменице, домаћин зграде који се са супругом Гакмилом и сином Александром у стан на другом спрату новоизграђеног објекта доселио из колективног центра у хотелу „Инекс Крајина“.

Нова зграда од двадесет станова, изграђена средствима ЕУ за претприступну помоћ за 2007, реализује се у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и УНХЦР. Вредност грађевинских радова и опреме је 378.000 евра, а општина Неготин поклонила је грађевинско земљиште и инфраструктурно опремила локацију.

ДВАНАЕСТ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 9.11.2010, Страна : 11

ШИЂАНИ БРИНУ О ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

ШИД: Још 1991. године када је ратни вихор потерао Србе из Републике Хрватске и Босне и Херцеговине преко општине Шид, тада се у Црвени крст пријавило 43.000 лица, а два пута више их је наставило пут у Републику Србију. На територији општине Шид остало је 15.573 лица, од тог броја држављанство и личну карту, добило је 15.073 лица, а њих 500 има важећи избеглички статус који траје до наредне године - каже у шидском Црвеном крсту Душица Полетан.

Општина Шид у сарадњи са Комесаријатом за избеглице у протеклих година решавала је нека горућа питања избеглих и расељених лица са њене територије поднетим пројектима који су се односили на: помоћ у грађевинском материјалу, доходовна помоћ за покретање радне активности, помоћ у пакетима за храну, помоћ у огреву.

По првом конкурс за избегла и расељена лица у нашој општини додељено је шест пакета грађевинског материјала чија је појединачна вредност 375.000 динара. Тако је шест породица на нашем подручју имало прилику да реновира купљену кућу или догради нови простор и обезбеди породици боље услове за живот.

У другом кругу додељено је 17 грађевинских пакета за исто толико породица чија је вредност била од 100.000 до 150.000 динара.

У овој години изграђено је пет монтажних кућа и то по једна у Моровићу, Адашевцима, Кукујевцима, Јамени и Беркасову. За економско осамостаљење избеглица 14 породица добило је новчану помоћ по овом програму до 15 до 50.000 динара за куповину тракторских прикључака или стоке, краве или крмаче. Ту је постојао само један услов, а то је да започети бизнис избеглице морају водити најмање две године, што су они и прихватили - прича Полетан.

У наредни потез фонда за пружање помоћи избеглим и расељеним лицима из Новог Сада јесте откуп сеоских кућа. Купљено је седам кућа, а по завршетку конкурса те куће добило је седам избегличких породица. Тако су избеглице на подручју општине Шид добиле 12 објеката, за 12 породица које сада имају кров над главом.

Ако се рачунају и они који су добили грађевински материјал, њих је 31 породица, што је значајно за подручје ове општине. Избеглице су добиле и помоћ у храни, а расписан је и конкурс за доделу огрева.

СРБИЈА И ХРВАТСКА ТРЕБА САМЕ ДА СЕ МИРЕ

Данас, Датум : 9.11.2010, Страна : 2

Саговорници Данаса сагласни да наводни притисци ЕУ не могу довести до повлачења тужби за геноцид

Пусић: Проблеме решавати билатерално

Пуповац: Неће ни бити потребе за мешањем Брисела Кајин: Обе државе да одустану

Загреб, Београд - Сва отворена питања између Хрватске и Србије, укључујући међусобне тужбе за геноцид, морају се решавати билатералним путем - казала је Данасу Весна Пусић, председница Националног одбора за европске интеграције у Хрватском сабору и функционерка Хрватске народне странке, не желећи да директно коментарише спекулације појединих београдских медија да ЕУ „притиска“ власти у Загребу да одустану од тужбе пред Међународним судом правде.

Недавна посета председника Бориса Тадића Хрватској, током које је у друштву хрватског колеге Иве Јосиповића обишао места страдања у Вуковару и Паулин Двору, и извинио се због злочина у Овчари, отворила је и питања међусобних тужби двеју држава за геноцид. Како оцењују саговорници Данаса, Тадићева посета је отворила и пут ка решавању практичних проблема у односима, укључујући могуће међусобно одбацивање тужби. Познато је да Београд има добру вољу за одустајање од процеса пред МСП у Хагу.

Весна Пусић указује за Данас да је посета председника Тадића Хрватској била „веома успешна“, као и да је то почетак будућих односа између две државе по свим питањима. Наша саговорница сматра да је прекинуто „вечно натезање“ и да су оба председника имала на уму рашчишћавање догађаја из прошлости. Пусићева објашњава да је сада време да се почне радити на „главној политичкој задаћи“, а то је осигурати пристојан живот грађанима и у Србији и у Хрватској.

„Познато ми је“, истиче Пусићева, „да је председник Тадић предао документа хрватским званичницима о несталим лицима за време рата из деведесетих и то ће олакшати даљи ток овог процеса“. Како објашњава, управо је ова посета била важна и за даље напредовање Србије и Хрватске на путу ка евроинтеграцијама.

Милорад Пуповац, посланик Самосталне демократске српске странке у Хрватском сабору, истиче за Данас да није чуо ништа о наводном притиску ЕУ на владу Јадранке Косор, али верује да „неће бити потребно да ико врши притисак, него ће обе земље саме доћи до одбацивања међусобних тужби“. Како додаје, ЕУ би сигурно поздравила такве одлуке уколико до њих дође.

Пуповац оцењује да је посета председника Тадића Хрватској „историјски гест“, јер је до тога дошло „након много спутавања, сукоба и међусобног оспоравања“.

Он сматра да су председници двеју земаља „пронашли инструмент како на најбољи начин да се Срби и Хрвати ослободе политике из 20. века“. Како наводи, на састанку Тадића и Јосиповића разговарало се о практичним питањима, односно о томе да се цивилне жртве српске националности статусно изједначе са осталим жртвама, како да

се помогне повратак избеглица у Хрватску, и на који начин признати све елементе интеграције Срба у Хрватској, и обрнуто.

Дамир Кајин, посланик Истарског демократског сабора у парламенту у Загребу, указује за Данас да Србија и Хрватска треба да одустану од тужби за геноцид, и то без посредовања ЕУ, „кроз заједничку, усаглашену изјаву два парламента“.

- Билатерални односи Хрватске и Србије су све нормалнији из године у годину. Без обзира на то што је тадашња Војска Југославије разорила Вуковар и учинила енормне штете у Хрватској, као и што је Хрватска војска одговорна за инциденте над грађанима српске националности, данас, када знамо судбину захтева БиХ у случају геноцида у Сребреници, не видим сврху да Хрватска истраје у тужби против Србије - закључује Кајин.

PRESS CLIPPING

Среда 10.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ ЈОШ У МРАКУ

Куир, Датум : 10.11.2010, Страна : 15

Општина Куршумлија још није прикључила струју избегличким породицама које су се пре седам дана уселиле у нову зграду

КУРШУМЛИЈА - Струја стиже кроз прозор.

Ни после седам дана станари зграде коју је за избеглице изградила немачка хуманитарна организација АСБ нису добили струју. Зграда је уселена прошле среде, а надлежни из општине су обећали да ће струју прикључити у суботу.

- После свега што сам преживела протеклих десет година, ово је супер. Кувам на плин, а светло долази кроз прозор - каже Ружица Марић, избеглица из Приштине. С њом се слаже и Живка Влашковић, објашњавајући да светлост добијају од уличне расвете.

Ипак, кад су прошле среде десет избегличких породица и две социјално угрожене породице из Куршумлије, уз велику помпу, сликање и пригодне говоре, уселавали у нову зграду, надлежни су тврдили да струја није прикључена из техничких разлога и обећали да ће проблем бити решен.

- Струја ће привремено бити прикључена колико сутра - каже председник општине Горан Бојовић и објашњава да је до проблема дошло јер се испоставило да општина треба да обезбеди сандучиће и бројила. То је нових 150.000 динара трошкова.

Иако се уселила у стан, Милена Мијатовић из Куршумлије морала је са шесторо деце да се врати у подстанаре.

- Морала сам да се иселим јер нема струје па не могу да укључим инхалатор, који је неопходан мом осмогодишњем сину Срђану - каже Милена и појашњава да њен син болује од срчане астме.

НАЈБОЉЕ РЕШЕЊЕ ЗА СЕОСКА ДОМАЋИНСТВА

Политика, Датум : 10.11.2010, Страна : А4

Председник Инжењерске коморе Србије и некадашњи министар грађевине Драгослав Шумарац рекао је да је подизање монтажних кућа једно од најбољих решења за збрињавање грађана који су остали без својих домова.

– У сваком погледу јефтиније су него да се гради класично. Оне су енергетски боље од класичне градње. Повољније је такође што ће бити постављене на истом плацу где су се налазиле порушене куће. **Тешко је раселити људе са својих имања или их водити у колективне центре. Долази зима, треба обезбедити кров над главом** – указао је Шумарац.

Он је рекао да је Инжењерска комора послала искусну екипу у Краљево да процени објекте за колективно становање који су најугроженији.

Реч је о петнаестак вишеспратница које су прегледане и треба видети да ли уз реконструкцију могу да се користе или морају да се руше – додао је Шумарац, који је боравио у Краљеву са министром за локалну самоуправу Миланом Марковићем који у име владе координира све активности у пружању помоћи подручју Краљева.

У РОДНОМ ГРАДУ ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 10.11.2010, Страна : 10

У колективне центре привремено удомљено 130 краљевчана, а најмање још толико тражи какав-такав смештај

Више од 900 кућа и неколико стамбених зграда није више за становање

КАО што су пре петнаестак година дочекали и сместили неколико десетина хиљада избеглица из ратом захваћене Словеније, Хрватске и Босне и, неку годину касније, с Космета, Краљевчани су ових дана принуђени да из својих, земљотресом разрушених домова - расељавају сами себе!

После прексиноћне серије најновијих потреса и рушења, број оштећених објеката у граду и околним насељима попео се на 15.535! Од тога, стручне комисије и експертске екипе прегледале су тек 4.846 објеката и установиле да, засад, чак 900 породичних кућа и неколико стамбених зграда нису више за живот! Да ли ће све то морати да се руши или ће неке ипак моћи да се оспособе за нормално становање, одлучиће експерти. Засад, становање у овим кућама и зградама не само да није препоручљиво него је и - опасно по живот.

Иако је исељавање препоручено многим краљевачким породицама, у „сабирне центре“ на Гочу, Матарушкој Бањи, мотелу на спортском аеродрому на периферији града, па и у суседној Врњачкој Бањи, до сада је „расељено“ једва 130 Краљевчана.

- Неки од бескућника радије сами себи обезбеђују смештај код рођака у околини града, неки закупуљују мање оштећене станове, каквих је у граду, иначе, веома мало, док највећи број њих не жели, ни по коју цену, да се одвоји од разрушених домова, у којима остају на сопствену одговорност, пошто ми, иначе, никога не можемо силом да истерамо. Зато би нам ваљали топли шатори, камп-кућице - прича Јасминка Јовановић, члан кризног штаба, задужена за збрињавање бескућника.

Сва је срећа што упркос свим претњама метеоролога, бар до јуче касно по подне, осим неколико крупних капи, киша није падала. То су искористили многи домаћини, градитељи и њихови помагачи волонтери, трудећи се да препокрију што више оштећених кровова. О санацији бринуће касније.

Популарна фолк певачица Светлана Сека Алексић прва је звезда наше естраде, која је за минулих седам земљотресних дана посетила пострадало Краљево. Са супругом Вељком, она је јуче градоначелнику Краљева Љубиши Симовићу уручила помоћ од два шлепера пуна разноврсног грађевинског материјала и флаширане воде, обећавши да ће већ крајем новембра у „Београдској арени“, уз помоћ својих многобројних колега и пријатеља, организовати хуманитарни концерт са којег ће сав приход бити уплаћен у корист пострадалих Краљевчана.

- Осим неколицине колега који су већ прихватили моју иницијативу, убеђена сам да ће се одазвати и многи други, како бисмо приредили прави спектакл, напунили „Арену“ и тако помогли напаћеним Краљевчанима - појаснила је Сека, која је међу естрадним уметницима иначе позната и по хуманитарном ангажману.

Нажалост, осим Секе Алексић и Аце Лукаса који је пре неколико дана Краљевчанима послао новчану помоћ од 100.000 динара, друге естрадне звезде се још нису огласиле, па чак ни на естрадној сцени најпознатији Краљевчани - Тозовац, Лепа Лукић, Миша Мијатовић, Снежана Ђуришић, Весна Змијанац...

Али, зато се у међувремену Краљевчанима јавио некада изузетно популарни певач севдалинки - Нецад Салковић, изразивши жељу да у Краљеву одржи хуманитарни концерт.

Антрфиле : ОД ВЛАДЕ МИЛИЈАРДА

МИНИСТАР Милан Марковић, кога је Влада Србије именовала за координатора свих активности у пружању помоћи за санацију последица земљотреса, прекинута је Краљевчанима обећао приоритетну помоћ од најмање милијарду динара, које ће Влада, како је рекао, обезбедити до краја године - ребалансом буџета и изменама програма грађевинске индустрије. Помоћ Краљеву биће планирана и буџетом за наредну годину.

- С обзиром на то да се приближава зима, у име Владе могу да обећам и да се нико од погођених земљотресом неће смрзавати, и да ће имати услове да зиму преживи достојно човека у солидарном друштву - нагласио је министар Марковић, обећавајући да ће се до 15. новембра тачно утврдити колико је објеката оштећено земљотресом и шта ће све и како бити санирано.

ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА НЕИЗБЕЖНО

Преглед, Датум : 10.11.2010, Страна : 6

Хрватска мора да испуни и критеријуме у области људских права

У петицији коју су удружења избеглица потписала у име 404.000 избеглих и прогнаних Срба тражи се да се Хрватској блокира улазак у ЕУ, односно поглавље о правосуђу и људским правима док се не реше њихови проблеми и надокнади штета

Загреб

Хрватска је у приступним преговорима уз ЕУ, у поглављу о правосуђу и људским правима добила критеријуме које треба да испуни, а како су неки од захтева петиције избеглих и прогнаних Срба део тих критеријума, Загреб треба да их испуни, изјавила је председница Националног одбора за праћење преговора с ЕУ Весна Пусић. Она је Хрватској телевизији изјавила да су у критеријумима завршетак обнове имовине, омогућавање откупа станова за људе који нису поднели захтеве на време јер су били у избеглиштву и адекватна заступљеност националних мањина у јавним и локалним службама. У петицији коју су удружења избеглица потписала у име 404.000 избеглих и прогнаних Срба тражи се да се Хрватској блокира улазак у ЕУ, односно поглавље о правосуђу и људским правима док се не реше њихови проблеми и надокнади штета.

Они траже повратак узурпиране имовине, обнову имовине уништене у рату, повратак одузетог станарског права, исплату заосталих пензија, конвалидацију радног стажа до 1991. до 1995, исплату девизне и динарске штедње, као и новчане накнаде због тога што им није било дозвољено да учествују у приватизацији.

Избегличка удружења проценила су да је Србима опљачкана, узурпирана и уништена имовина вредна 30 милијарди евра. „Неким захтевима који нису део

критеријума и нису предуслов за затварање поглавља држава би у границама изводљивог требала изићи у сусрет, поготово где то значи нормализацију односа две земље“, рекла је и додала да хрватски преговори ипак не могу зависити о ономе што „није део критеријума“.

„Како велик део људи има и хрватско држављанство, у интересу Хрватске је да они реализују своја права“, рекла је и додала да питање уништене имовине након рата и ван ратних подручја није у критеријумима, али да је захтев оправдан, па би држава требало да реши и то питање. „Сви захтеви из критеријума биће реализовани, а остало ће се, ако је праведно, решити у некој будућности“, рекла је Пусић.

НАГРАДА СОЊИ БИСЕРКО

Данас, Датум : 10.11.2010, Страна : 5

Осло - Председници Хелсиншког одбора за људска права Соњи Бисерко је уручена награда Еитингер, коју Универзитет у Ослу додељује личностима ангажованим на одбрани људских права.

Бисерко је награду добила за неуморне напоре и активну међународну укљученост у људска права, а посебно за њене напоре у раду са избеглицама, документацији за ратне злочине и права жена.

„УСТАНАК ДОБРОТЕ“ У СУРЧИНУ

Данас, Датум : 10.11.2010, Страна : 23

Хуманитарна акција за најсиромашније

Како би помогли свим социјално угроженим становницима, општина Сурчин, већ три године успешно спроводи хуманитарну акцију „Устанак добротe“. Помоћ добијају особе са инвалидитетом, старачка домаћинства, избегли и расељени, самохране мајке и тешко оболела лица. Предходне три године акцијом је на месечном нивоу обухваћено више од 120. социјално угрожених породица, које добијају од 2.000 до 5.000 динара у зависности од материјалне ситуације у породици. Председник општине Сурчин, Војислав Јаношевић је због бројних захтева најсиромашнијих покренуо ову хуманитарну акцију за најугроженије.

- Много је оних којима је помоћ неопходна. Баш зато идеја је била да се организује сусрет привредника, организација и физичких лица са територије ове општине, који би својим прилогом помогли угроженим породицама. Овакве сусрете организујемо сваких шест месеци и тада правимо пресек приспелих захтева за помоћ. Тренутно се припремамо за седми сусрет.

Након тога општинска комисија обилази домаћинства и процењује најугроженије међу њима- рекла је за Данас Драгица Миловановић, задужена за спровођење ове акције

Поред хуманитарне акције „Устанка добротe“ општина Сурчин је у последње три године куповала је књиге за школску децу из угрожених породица, изградила и адаптирала преко десет кућа, увела воду у четири домаћинства, изградила ромски центар и дечије игралиште.

Роми који су некада живели испод моста Газела, данас имају своје контејнере у Бољевцима а општина се побринула да им догради и опреми санитарни чвор.

Куповина медицинских помагала за децу из угрожених породица, помоћ око трошкова сахране за социјално угрожена лица као и санација и доградња куће у

Јакову за избегличку породицу, пакетићи за новорођену децу, једнократне помоћи само су део онога што ова општина пружа.

Антрфиле : Информације

За помоћ грађани се могу обратити општини Сурчин, Војводђанска 79, писменим путем кабинету председника општине или одсеку за општу управу и друштвене делатности на тел. 8441 147.

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОБИЛИ КРОВ НАД ГЛАВОМ Курир, Датум : 11.11.2010, Страна : 15

Новац за куповину девет кућа намењених избеглим и интерно расељеним лицима у кикиндској општини обезбедио УНХЦР

КИКИНДА - Скућили избеглице.

Извеснија будућност коначно ће заменити дугогодишњу чамотну избегличку судбину људи који су на север Баната стигли после „Олује“ или „Милосрдног анђела“ и остали без муком стечене имовине.

Седам породица са избегличким статусом и две које се воде као интерно расељена лица прекјуче су потписали уговоре о куповини кућа, за које је новац обезбедио Високи комесаријат за избеглице Уједињених нација.

Свака кућа кошта по 620.000 динара. Изузев једне у Кикинди, све остале налазе се у околним селима. Породицама које су коначно добиле кров над главом и ратосиљале се киријања и потуцања од немила до недрага припада и 80.000 динара за набавку грађевинског материјала. Међу онима које су хуманитарци скућили налази се Јово Иветић из Босанског Грахова.

- Купио сам мању кућу у Накову. Досад смо супруга и ја живели код родбине. Услови за повратак у Грахово су никакви, па сам задовољан што смо након силних мука добили кров над главом - каже Иветић.

Подаци УНХЦР и Комесаријата за избеглице говоре да је у кикиндској општини од 1991. до 1996. године евидентирано 10.606 особа избеглих или прогнаних из Хрватске и БиХ, док су током 1999. с Косова избегле 234 особе. У општини Кикинда тренутно има 1.217 особа са статусом избеглица и интерно расељених лица.

СУСЕДИ ЗАБОРАВИЛИ ДА ДУГУЈУ НАФТОВОД

Правда, Датум : 11.11.2010, Страна : 6

ХРВАТСКИ МЕДИЈИ ТРАЖЕ ОД СРБИЈЕ ДА ВРАТИ ДУГ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДИ

БЕОГРАД – Питање дуга од 120 милиона евра „Електропривреде Србије“ према хрватској електропривреди, које је покренула штампа из некадашње републике неће се решавати независно од других потраживања, односно пребијања међусобних дугова, јер је постало саставни део корпе проблема о којима преговарају државне комисије Србије и Хрватске у оквиру сукцесије, још једном је потврдила српска влада у уторак, истог дана када се тај проблем у суседној држави покренуо.

Влада Србије, како истичу њене надлежне службе, не жели да износи детаље око тог дуга док трају преговори. Хрватски „Вечерњи лист“ је пре два дана оптужио тамошњу електропривреду што ништа не чини да наплати то потраживање. **Надлежни у Србији**

кажу да се преговори отежано одвијају, а да је у истом пакету враћање одмаралишта српских предузећа на Хрватској обали, 40.000 станарских права, обезбеђење услова за повратак избеглица, али и улагања од милијарду долара у сада, искључиво хрватски нафтовод. Предмет преговора биће највероватније и то што је Хрватска продала и десетак „Југопетролових“ пумпи, а Србија око 200 које су припадале компанији ИНА.

Према незваничним информацијама, „Нафтна компанија Србије“ затражила је извесна права управљања по основу тога што су НИС-ове рафинерије уложиле милијарду евра у нафтовод. После распада бивше заједничке државе нафтовод који је носио име Југословенски нафтовод, односно ЈУНА, Хрватска је преименовала у ЈАНАФ, односно Јадрански нафтовод, и искључила Србију из свих права.

Хрватски „Вечерњи лист“ иначе тврди да је крајем 70-их година хрватска електропривреда кредитирала изградњу шестог блока у Термоелектрани „Никола Тесла“ у Обреновцу и отварање рудника Тамнава са 120 милиона евра, а да су, на тај основни дуг, обрачунате затезне камате у износу од чак 150 милиона евра.

Хрватски лист наводи да је по тада склопљеном уговору један члан предвиђао да се хрватској електропривреди испоручује струја по повлашћеној цени. Лист не наводи шта то подразумева. Такође се не наводи колико је из „Николе Тесле“ испоручено струје, али се истиче да је то прекинуто 1991. године и да хрватска електропривреда има право да потражује испоруку још 12,5 година или 21,9 теравати струје. „Вечерњи лист“ наводи као илустрацију да Хрватска годишње укупно троши 18 теравати струје.

ПОВРАТАК, ПА УКИДАЊЕ ВИЗА

Блиц, Датум : 11.11.2010, Страна : 3

Штефан ФИЛЕ

Европска комисија је извештају о напретку балканских земаља изразила озбиљну забринутост за ситуацију на Косову, третирајући га и даље као територију под јурисдикцијом УН.

Комесар за проширење ЕУ Штефан Филе рекао је да је Комисија спремна да почне разговор о либерализацији виза с Косовом, али је то условио реинтеграцијом повратника.

PRESS CLIPPING

Петак 12.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КУЋЕ ЗА ЧЕТИРИ ПОРОДИЦЕ РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА

Данас, Датум : 12.11.2010, Страна : 17

Пирот - Четири породице расељених лица у Пироту јуче су добили куће у селима **Бериловац, Суково, Пољска Ржана и Велико Село крај Пирота**, углавном захваљујући сарадњи Комесаријата за избеглице и Скупштине општине Пирот. **Вредност пројекта је 2,8 милиона динара, највећи део средстава је обезбедио Комесаријат, док је СО Пирот учествовала са 200.000 динара.**

Председник општине Пирот Владан Васић је изразио задовољство што су ове породице добиле кров над главом и пожелео им да се осећају као Пироћанци.

Помоћник председника општине за ванпривреду Бобан Николић каже да су за ове породице купљене куће у селима. Комесар за избеглице СО Пирот Зоран Гогић каже да су се на расписан конкурс за решавање стамбених проблема расељених јавиле само ове четири породице и да још двадесет породица има исти проблем. Уговори су јуче потписани у згради општине Пирот.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ И РАСЕЉЕНИМ

Куир, Датум : 12.11.2010, Страна : 14

Економско оснаживање

ЗРЕЊАНИН - Градоначелник **Зрењанина Милета Михајлов** потписао је јуче уговоре с представницима избеглих и расељених породица о додели помоћи за **економско оснаживање и осамостаљивање**, преноси Тањуг.

Комесаријат за избеглице Србије доделио је, на основу занимања и других критеријума, за **12 избеглих и две расељене породице** натуралну помоћ у износу од **80.000 до 150.000 динара**, за оснаживање пољопривредне, привредне и занатске делатности.

ДАНАС СБ УН О КОСОВУ

Пресс, Датум : 12.11.2010, Страна : 4

БЕОГРАД - У Савету безбедности УН данас ће бити одржана седница посвећена ситуацији на Косову на којој ће ставове Србије заступати шеф дипломатије **Вук Јеремић**. На седници ће бити представљен редовни извештај генералног секретара УН **Бан Ки Муна**, а на састанку ће учествовати и шеф Унмика **Ламберто Занијер**.

Бан је у извештају, у који је Тањуг имао увид, поздравио најаве скорог почетка дијалога између Београда и Приштине, али је и **оценио да је ситуација на северу Косова и даље нестабилна и прецизирао да су напетости порасле након изрицања**

мишљења Међународног суда правде. Генерални секретар оцењује и да је одсуство значајног напретка у помирењу и даље видљиво на Косову и да се **према подацима Високог комесаријата УН за избеглице, на Косово у последња три месеца вратило 706 особа, од чега су трећина Срби.**

НЕКА СЕ ЗЛАТНА КОКА ЈОШ ШЕПУРИ

Правда, Датум : 12.11.2010, Страна : 30

Ко оно рече да је суноврат Србије незаустављив? Изгледа да је човек 100 одсто у праву. Бар, судећи по потезима и акцијама мудрог руководства. Парада тзв. поноса, укидање војне обавезе, уништавање наоружања, привреде, сточног фонда, „приватизација“, тј. плачка националних добара и народне имовине коју су стицале генерације, отуђивање природних добара као основа егзистенције једне земље и свих народа који живе у њој, доношење идиотских „напредних“ закона, па онда њихово неспровођење, само су неки од њих. Не треба сметнути с ума ни продају „Телекома“, упркос упозорењима врхунских стручњака да је то чиста лудост, тј. клање коке која носи златна јаја, повлачење и иначе закаснеле тужбе против „пријатељског суседа“, и ко зна шта још све не...

И ево, после извињења у Вуковару, оптимистичке вести: Хрватска спремна да повуче тужбу. Каквог ли олакшања, које ли радости. А баш смо се препали да ће нам Европа одузети још који део земље. Хрвати широкогрудо поручују да ће повући тужбу, ако Србија испуни њихове захтеве из те исте тужбе. Ало, дечки.

Заиста, шта би још требало постићи том тужбом, ако се испуне захтеви?

Извесни Мимица такав оптимизам заснива на „развоју односа два председника“. И каже да су неки њихови захтеви већ испуњени, без навођења који су српски захтеви испуњени! Као отворено питање и обавезу Хрватске, мудро заобилази и уопште не помиње повраћај имовине Срба и накнаду штете. Срећом, сматра да је „могуће тужбе повући, ако су решена питања због којих су тужбе поднете“. Из тога произилази да српска тужба не може бити повучена, јер Хрвати вероватно никад неће испунити наше захтеве.

Али, не радујте се прерано. Мимица сматра да две владе треба да отворено разговарају и дају оцену. Да ли то значи да ће људске судбине и трагедије бити предмет трговине и непринципијелних нагодби? Нико нема право да повуче тужбу за геноцид, без сагласности целог српског народа, а посебно српских избеглица из Хрватске. Треба питати првенствено те људе. И тужбу проширити и на Јасеновац.

А то није нимало безначајно за Србију.

И какви су то „пријатељски односи са суседима“ кад нам не признају границе?

„Добри суседи“ пре уласка у ЕУ треба да реше питање повратка избеглица и враћања отете имовине и станова.

Повлачење тужбе није ствар односа појединаца, па ни влада. Зато је потребан консензус, односно, неопходан је референдум.